

Publicerad 2009-07-23 23:55 av Leosm

Godhetens mirakel

Regnet föll som det aldrig gjort förr

Stormen hade tilltagit och alla världens ting var bortblåsta

Mitt i ögat av stormen stod han

Obekymrad

Oberörd

När regndropparna nådde honom stänkte de bara bort, han var skyddad

Hela världen blåste omkring honom men han stod fast som torkat cement

Han gav mig ett kort leende och sa bara

"Ge aldrig upp hoppet om dig själv"

Sedan grep vinden tag i mig och jag såg honom aldrig igen men hans ord ekar fortfarande i mitt sinne

Aldrig kommer de lämna mitt medvetande

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leosm med Poeter.se id #23449 innehar upphovsrätten